

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 100 frt — kr.
 Félévre . . . 50 " — "
 Negyedévre . . . 25 " — "
 Egy hóra . . . 85 " — "
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELLET

hová a lap az ellemmi részét illető minden közlemény int: zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetésekre

a kiadóhivatal vez: 101

A király mondta.

Pécs, 1896. május hó 4

„Ha bár a politikai küzdőterén so-
 kan különböző és eltérő utakat választanak is hazafias érzelmeik érvényesítésére, — a magyar szent korona iránt való hűségben, a hasznos munkánál, a tudományok terjesztésénél s ez által az ország javának és dicsőségének előmozdításánál, a hazának minden polgárát egyesítve és teljes egyet-
 értésben találjuk.“

Ezeket mondta a magyar koronás király, a mikor az ezredévi kiállítást ünne-
 pélyesen megnyitotta. Valóban királyi szavak, a melyek megérdemlik, hogy minden ha-
 zafi mélyen a lelkébe vésse őket.

Hisz az évtizedeken át tartó csökö-
 nyös párturalom alatt már szinte helet-
 rődünk, hogy nálunk minden csak párt-
 szempontból történjék, mert semmiféle
 pályán, amelyre a kormánynak befolyása
 van — s melyik az manapság, a melyre
 befolyása ne lenne, — nem a rátermettség,
 nem a képesség a főkérdés, hanem az,
 hogy milyen politikai szolgálásokat tett,
 vagy ígér tenni valaki az uralkodó pártnak.

A hatalom leszorított a hasznos munka
 teréről mindenkit, sőt még a tudomány
 terjesztésének útját is tőle telhetőleg be-
 vágta mindenki előtt, a ki „a politikai
 küzdőterén az ő nézeteitől eltérő utakat
 választott hazafias érzelmei érvényesítésére,“
 a magyar szent korona iránt való hűséget

pedig kizárólag az ő pártja monopoliumá-
 nak hirdette.

Megtörtént, hogy az elvakult pártér-
 dek még az uralkodó felkent személyét is
 belevonta a pártok politikai küzdelmeibe,
 s nem átalotta például a koronás királyt
 felhasználni arra, hogy itt Pécsétt az ál-
 lamosság mellett, Kőszegen a közjogi el-
 lenzék ellen foglaljon állást.

Üdítő harmatként hatottak tehát ezen
 a sivár politikai porondon a legelső ma-
 gyar ember magasztos szavai, a melyek
 fényes tanubizonyságai annak, hogy ő nem-
 csak a pártok felett áll, de királyi ke-
 gyelmének és hajlandóságának melegítő
 sugarait is egyenlőképen bocsátja mind-
 azokra, kik a haza üdvén munkálkodnak,
 ha mindjárt e cél felé a politikai pártélet
 különböző utain haladnak is.

Olyan varázsige ez a királyi kijelen-
 tés, a mely elől lenge ködként foszlik el
 a kormányképtelenség hazug meséje. A mi-
 kor maga a korona felkent viselője hirdeti,
 hogy az egymástól eltérő utakon haladó
 politikai pártok hívei egyetértének a szent
 korona iránt való hűségben, az ország ja-
 vának és dicsőségének előmozdításában,
 megszágyentulva kell elnémulnia a rágalom-
 nak, a mely egyik, vagy másik országos
 politikai pártról azt hirdeti, hogy több-
 ségre jutása az ország végveszedelmét je-
 lentené, mert a korona soha sem fogná
 szentesíteni annak programját.

Az uralmát féltő szabadelvű párt nem
 vette észre, vagy nem akarta észrevenni,

milyen rágalmat és sértést szórt a koro-
 nára akkor, mikor folyton azt hajtogatja:
 „mi is lelkünk mélyéből óhajtjuk hazánk
 önállóságát és függetlenségét, minket is
 büszkeséggel töltene el az a tudat, hogy
 a magyar állam minden ügyét önállóan, más
 állam beleszólása nélkül intézhesse; de hát
 kénytelenek vagyunk lelkünknek ezt az égő
 vágyát szívünk mélyébe zárni, mert ha
 mindezt a nemzet törvényes képviselője
 egyhangulag követelné is, a korona meg-
 tagadná hozzájárulását, s az ilyféle köve-
 telések erőltetése még az ország alkot-
 mányának elkobzását is vonhatná maga
 után.“

Ilyféle okoskodást szegtek ellenébe
 a függetlenségi és 48-as párt program-
 jának mindig, ezért híresztelték róla foly-
 ton a kormányképtelenséget, politikai ábr-
 rándozók csoportjának mondják folyton, a
 mely többségre jutása esetén sem ve-
 hetné át a kormányt, egyszerűen azért,
 mert ő felsége sóhá arra rávehető nem
 lenne, hogy ennek a pártnak a kebléből
 alakítsa meg kormányát.

És az ország lakosságának igen nagy
 része, különösen pedig sokan azok közül
 akik, mivel nem szürodalmányt, hanem
 posztokabátot viselnek, szeretik magukat
 az intelligenciához számítani, felültek en-
 nek a képtelen mesének, ők is szívükbe
 zárták a függetlenségi párt politikai ideál-
 ját s hűségesen szavaztak a kormánypártra,
 a mely kiszolgáltatta nemzeti önállásunkat,
 gazdasági érdekeinket a szomszédnak s most

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A csokor.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Pista és Kari testi és lelki barátok és
 VIII. osztályu gimnazisták voltak a mi vá-
 rosunkban, s közös utcai szobában laktak a
 József utca 25. sz. házában.

Olga és Janka testi lelki barátnők és
 IV. oszt. polgáristák voltak szintén a mi
 kis városunkban, s ugyancsak közös utcai
 szobában laktak a József utcában, mely tud-
 valevőleg oly keskeny, hogy két ember is
 alig kerülheti ki egymást benne, Pista és
 Kari lakásával szemben.

A fentebbieket összevetve, azt hiszem,
 hogy nem mondok valami rendkívülit, ha
 azt állítom, hogy Kari és Pista, Olga és
 Janka kölcsönösen halálig szerelmesek vol-
 tak egymásba.

Azok a felejthetetlen szerda és szom-
 bat délutánok mennyit tudnának mesélni a
 bimbófakadás édes bájos fazisáról.

Az a rideg József-utca egész paradi-
 csommá változott ezen a délutánon, s még
 a kéményseprők Szuszkuri kutyája is vi-
 gabban ugrándozott: ilyenkor, a szerelem ve-

rőfényében sülkerezve, mely a két boldog
 szerelmes pár arcáról sugárzott alá az utca
 hideg, penészes kövezetére.

Délután egy órakor kinyílott a József-
 utca 25. sz. ház egyik ablaka, s az ablak-
 ban megjelent két csudamód kinyalt fő, kik
 Pistát és Karit vallották gaszadjoknak, s
 mindenik fő szájában egy egy cigaretta fű-
 tőlgött.

Egynegyed kettőkor kinyílott az az
 epedve nézett harmadik ablak is, s megje-
 lent benne két mosolygó angyalfő, az egyik
 szőke, a másik ében fekete hajtól árnyékolva
 s hosszasan, elmerengve nézett a 25. sz. ház
 ablakába illesztett két csudamód kinyalt
 főre.

A kölcsönös szerelmes pillantások, mo-
 solyokkal való beszéd eltartott fél 3 óráig,
 mikor a tánti be szokta fejezni déli álmát
 (Pista és Kari azt kívánták volna, hogy a
 tánti déli álm helyett téli álmot aludjék)

Fél háromkor feivette az utca régi
 képét. Az ablakok becsukódtak, s néma,
 csendes lett minden, akárcsak a teremtés előtt
 harmadnappal. Csak a 25. számú házból
 hallatszott ki néha-néha egy elfojtott sóhaj,
 mire a szomszéd házból hasonló volt a
 válasz.

Négy órára már ez is megszűnt, s
 csak bolmi sinus aifa-cosinus beta féle zaj

háborgatta az igaz híró nyárepölgőrek (nyu-
 galmát.

Igy volt es minden szerdán és szom-
 baton délután, s a két boldog ifju repedő
 szívvel várta a napot, melyen ismét láthat-
 ják szíveik bályványát.

Azonban a szerelem gátat nem ismerő
 démona követelőző kezdett lenni. Nem elé-
 gedett meg asszal, hogy a két kedves bájt-
 tekintetőnek ösönében fűrdőjön, hanem ce-
 lekvést kívánt, morózatot és nagyot.

S a hatás műtatkozni is kezdett. A
 költői lelkületű Pista rimekbe szorította
 „lángoló keblének“ legszentebb érzelmeit s
 születtek versek egyre másra, úgy, hogy még
 a görög szótár táblájának is jutott belőle s
 Dakos ur, a görög professor nem kis meg-
 botránkozása-ára olvasta, hogy:

Nem tudom én, szegény szívem mért remeg,
 Gerle szóra, hogy ha bűg a permeteg.
 Nem tudom én, mért dobban fel oly igen,
 Hogy ha látom a gerlicét röptiben.
 Azért remeg az én szívem és lelkem,
 Mert akkor is téged látalak édesem.
 Permetegnek gerle szóra bűgása,
 A szívemnek mindörökre sirtása.

A prózaibb lelkületű Kari azzal mu-
 tatta kiolthatatlan szerelmét, hogy kékre
 verte a Jankáék szakácsnéját, ki egyszer

már ott állunk, hogy a magyar állam miniszterelnöke is összbírodalmat emleget, a melynek mi csak kiegészítő része vagyunk.

Hát ki jogosította föl a loyálisban tündöklő kormánypártot arra, hogy korunk legalkotmányosabb érületű fejedelméről csak fel is tételezhesse, miként az a nemzetnek törvényes formában megnyilatkozó akaratát érvényesíteni nem fogná engedni, ha az az akarat véletlenül nem egyeznék meg a mostani mesterséges többség programjával; hogyan merészkednek ezek a „leghűségesebb magyarok“ ugy a suba alatt még esküszegésre is képesnek tartani a lovagiasság, a becsületesség, a szótartás mintaképét, a mikor arról sugnak-bugnak, hogy a királyi esküvel szentesített alkotmány is veszélyben forogna, ha a nemzet többsége a közjogi ellenzék programja mellett foglalna állást.

A május 2-án elhangzott királyi szavak meggyőzhettek mindenkit arról, hogy a legalkotmányosabb magyar király senkit sem tart a korona ellenségének azért, mert a politikai küzdőterén utja nem egyez meg az uralkodó párt utjával, csak azt köti ki, hogy a különböző utakon is a hazának minden polgára hazafias érzelmeinek érvényesítésére törekedjék.

Nincs tehát joga senkinek egy kétségtelenül hazafias, az ország javának és dicsőségének előmozdítására törekvő párttól azt hiesztelni, hogy azt az ország ügyeinek intézéséből örökre s minden körülmények közt kizárta az az uralkodó, a ki oly igazán magasztos szempontból itéli meg a különböző pártok harcát s egyképpen királyi kegyelmébe fogadja valamennyit, mert tudja, hogy trónjának erős és hű támasza valamennyi.

Dicső királyunk maga jelentette ki örökemlékezetű szavaival, hogy Magyarországon csak az a párt kormányképtelen, a mely nem hazafias, a kik mást hirdettek eddig, azokat maga a király hazudtolta meg a legünnepélyesebb formában.

beárulta a kisasszonyokat, hogy a szomszédba küket éroznak.

Egy szóval Pista és Kari a tetek mezejére léptek s szörnyű módon törték a fejüket azon, hogy mikép adják tudtára a két angyalnak szerelmüket, hogy még sem adják tudtára, vagyis más szóval csak akkor lépjenek elő, ha szerelmüket viszonzozzák, mert nem hittek a mosoly és a szemek beszédében.

Végre Pista agyában megszületett a nagy eszme, mely biztos győzelemre segít.

Névtelen szerelmi vallomásokat rejtenek egy-egy csokorba s azt egyik szombaton délután a fenszterlizée ideje alatt kézbesítették a két bájos leánynak s majd azoknak arcáról olvassák le az eredményt.

*

Eljött a várva várt szombat délután, Már fél 1 órakor ott állott a város egyetlen félbolond hordárja, a vén Nyakigláb az utca sarkán 2 hatalmas erdei virágokból kötött csokorral megterhelve.

A 25. számú ház ablaka a szokottnál előbb kinyílt s megjelent benne a két ábrándos fő, de nem bozontosan sőt csudamód kiugratva. Nyakiglábnak ujólag lelkére kötve, hogy el ne árulja a csokrok küldőjét.

Mindkét fiatal uri ember fantáziájuk

Apróságok a kiállítás megnyitására.

(Saját tudósítónktól)

Szombaton és vasárnap ugyszólván az egész Budapest az utcán volt, a mihez ha hozzávesszük a vidékiek nagy számát, könnyen fogalmat alkothatunk magunknak arról a roppant néptömegről, mely a főváros utcáit elárasztotta. De nemcsak az utcáknak jutott ki, hanem a szállodáknak, vendéglőknek és kávéházaknak is, mely utóbbiakban valóságos akadályversenyt kellett folytatni, ha a fáradt honpolgár egy pohár sörhöz vagy ebédhez akart jutni.

És ennél a pontnál mindjárt egy kis árnyékkal kell keszenünk referadánkat, mely a fényes kép kisérétében jár. Hallatlan és példátlan az az áremelés, a mit a bércocsi sok, vendéglősök és szállodások kifejtettek.

Hárman voltunk, a kik együtt akartunk kimenni a kiállításra, egyikünk a külső képet, másikunk a megnyitási aktust, harmadikunk a körsétát volt megfigyelendő. Közös elhatározással egy komflissal bocsátkoztunk alkudorásba, a ki a „Pannonia“ előtt abraoltatta egyetlen jószágát.

— Mennyiért visz ki bennünket a kiállításba?

— Husz forintért.

— No hallja, nem a lovát akarjuk mi megvenni, — volt a válaszuk s ezzel várakozó álláspontot foglaltunk el, hogy majd felkapaszkodunk valamelyik dőcögő bárkára, vagy a lófejűre. Hiu reménykedés! Zeufolásig volt az valamennyi és így nem maradt egyéb hátra, mint kutya-forsponon neki vágni a hullámszó emberáradatnak, még pedig a kocsiuton, a hol kevesebb embernek, de annál több lónak kellett kitérni.

Tíz órakor már bent voltunk a kiállítási területen. Elhelyezkedtünk az V. sz. tribünön, a mely a hírlapírók számára volt fentartva és szemléltük a lassan kibontakozó fényes képet, melyet a meghívott díszruhás vendégek elhelyezkedése nyújtott.

Ezek valamennyien kocsin jöttek, jobbra párosával. Minden kocsinak számmal ellátott karszalagja volt és ha konstataljuk, hogy a legnagyobb szám, a melyet láttunk, 2300 volt, úgy könnyen kiszámíthatjuk, hogy hányan voltak a parádés helyen várakozók.

Kossuth Ferenc zöld bársony mentében egészen kivált a többi díszruhások közül, míg Ugron az ő meggyeszinű díszruhájával az ál-

gyors szekéren az ábrándok tündérországaiba utazott.

Fél 2 órakor kinyílt a szomszéd ablak és a Nyakigláb poséba vágva magát egy udvarias meghajlás kisérétében átadta a csokrokat a két angyalnak s bár hogy is falgatták-nyaggatták, sehogy sem tudott emlékezni a csokorküldők nevére.

A két lény pedig egy-egy paradicsomot igérő pillantást küldött a szomszéd ablakban konyakoló két fő felé s rögtön bontogatni kezdték a csokorba rejtett levélkéket, levelesték annak hódoló szavait.

Nyakigláb pedig a pontos kötelesség embere.

Azon tudatban, hogy kötelességét — pontosan teljesítette, a mennyiben semmi kérésre könyörgésre el nem mondta a csokorküldők nevét s így jutalmat érdemel, teljes öntudattal szól oda a 2 urfőhöz:

— No, ugy-e ifjúurak, nem mondtam meg a kisasszonyoknak, hogy maguk küldték a bokrétát.

A fátyol lehult s Pista és Karcsi felismervén a helyzet adta előnyüket, élőszóval vallottak szerelmet sziveik imádoztjainak s a tanti felébredéséig fenéig üritették ki az örömnök habzó serlyegét, a mennyiben távozáskor kezét szorítottak Olga és Jankával.

B a r t h a K á l m á n.

talánossághoz közeledett. Mert es a szín dominált leginkább. Feltűnő volt még a Meszlény Lulu díszruhája, a kis termetű, vaskos honatya csak úgy roskadozott a nehéz ékszer sulya alatt. Fenyvessy Ferenc Mária Terézia idejebeli ruhában jelent meg, de legföltűnőbb volt Zala György díszruhája, mely a saját mintái után készült, szürformára, magyar ékítménnyel, szép tulipántos kivarrással.

A kép egyre változott. Majd a tábornoki kar jött teljesen nemzeti színben, a mennyiben a galájuk piros nadrág arany paszománnyal, fehér Waffenrokk és zöld tollas csákó volt. A két bibornok rikitó piros palástja mellett szerényen vonult meg a püspökök violaszin talárja, a zirci és benedekrendi főpátok fekete ornátusa, valamint a premontreiek hófehér, habos selyem palástja. Szász Károly és Domokos ref. püspökök a görög szertartású főpapokkal folytattak eszmeecserét.

Mig a katonaság képviselői folytatták elhelyezkedésüket, akkor érkezett díszhintón a Tarnóczy familia. A hirhedt nyitrai választási elnök világos kék atillában volt, ugyanilyenben pompázott fia, mig testvérbátyja, Tarnóczy Kázmér szakasztott olyan dressben jelent meg, mint a miniszterelnök. A Tarnóczyak azonban egy csoportban sem találak otthonra, folyton kovályogtak, végre a hírlapírói emelvény előtt husták meg magukat.

Eközben a diplomácia emelvénye is benépesedett. Itt láttunk csak sok mindenféle egyenruhát, a mit a földkerekség összes szabótalentumai kigondoltak. Legjobban megbámulták a japáni követet, egy kis apró emberkét még apróbb feleségével, a kik ép úgy tipegettek, mint a hamupipőke előadásán a gyermek szereplők pompás kosztümjükből. A copfos, sárga arcú kínai nagykövet egyik európai kollegája társaságában jelent meg. Sárga selyem szoknya volt rajta.

Egymásután érkeztek ezután a többi országok követei, attaséi, dragománjai és konzulai. Legnagyobb érdeklődésben volt része Perzsia budapesti konzulának, kinek arcképét a Borszem Jankó Wewressegyi-je után mindenki ismeri; ő egyáltalában nem akart hinni sah-ja meggyilkolásában. Nerimán khán, az igazi perzsa is ott volt és sokáig társalgott a jelenlegi és volt államférfiakkal francia nyelven.

Távoli moraj hömpölygött, mindnyájan azt hitték, hogy a király közeledik. Azonban nem az volt. Az elsőnek érkezett udvari kocsiból Stefánia sugár alakja szállott ki a közönség folytonos éljenzése közt, majd József főherceg aranyos sallangos négyes fogata következett, azután jöttek a többi főhercegek. Itt voltak együtt mindnyájan, midőn tíz perccel 11 után érkezett a király.

Megharsan a trombita, beleütnek a nagy dobba, felhallatszik a „Gotterhalte.“ Lázás hullámszó támad s csakhamar föltűnik a király alakja az emelvényen álló díszsátor előrészében: jobbról a király, balról a királyné. Mögöttük jó távol a kíséret, rangsorban a főhercegek és főhercegnők.

A terület négy sarkán elhelyezett fotografáló készülékek ekkor működésbe hozatnak, a két külföldi lap rajzolója mozgatni kezdi ceruzáját, megörökítendő azt a képet, ami valóban elragadó volt. Az ország színejava, közepén a szín-skála minden pazar változatába öltözött főrangú urhölgyekkel, meg az a szép kaleidoszkop, a min a király percekig legeltette szeméit. Talán ő se látott soha életében ily gyönyörű csoportosítást, melyet az éppen e percben kisütött nap sugára tett ragyogóvá.

A király huszártábornoki ruhában, félméteres kocsagtollal katonásan áll, a királyné mellette, ébenfa legyezőjét tartja folyton a szemé elé. Közeledik végre a történelmi mozzanat. Dániel miniszter beszélni kezd. Be-

szédét, mely lehetett volna rövidebb is, melyet különben maga a király revidiált és cenzurált meg sajátkezűleg, mindenütt gondosan kihuzva a király szó előtt álló „nagy” jelszót, orkányszerű éljenzés szakította félbe. Valamelyik ügyetlen rendező ekkor zsebkendővel jelt adott, mire az iparcsarnok előtti magaslaton elhelyezett monstre dalárda rá kezdte a király-himnusz, az összes kiállítási harangok rákezdték a maguk nótájukat, a mit követett a város összes harangjainak zúgása, közbe-közbe a Gellérthegyről 36, és a dunai monitorokról 24 ágyulövés.

Ebben az óriási hangzavarban olvasta föl a király a Szilágyi Dezsd által fogalmazott megnyitó beszédet. Lelkesen éljenzett mindenki, Kossuth Ferenc is, midőn aztán kezdetét vette a körséta. Az iparcsarnokban a többi közt megszólítással tüntette ki a király Zsolnay Vilmos földinket, a ki fia, Zsolnay Miklós társaságában állott gazdag gyűjteménye előtt. A fiatal Zsolnayt alig ismertük föl, leberetváltatta bajuszát és úgy nézett ki atyja mellett, mint egy fiatal klerikus.

A Te Deum.

A komor bástyák, az ódon falak Mátyás király óta nem láttak a tegnapihoz fogható fejedelmi pompát. A gyönyörűen restaurált Mátyás templomban ugyanis tegnap d. e. 11 órakor tartották meg az ünnepi Te Deumot, melyben a királyi páron és az uralkodóház tagjain kívül résztvettek az ország egyházi, világi és katonai méltóságai.

A meghívott vendégek már 9 óra tájban kezdtek gyülekezni a gazdagon díszített templomba, melynek padsorait piros selyemmel és bársonnyal vonták be. A főoltár oldalán hatalmas mennyezet volt, a mely alatt két trónszék volt elhelyezve a királyi pár számára. A trón mellett a kir. hercegek és hercegnők padsorai voltak, fölöttük pedig a püspöki kar tagjai voltak teljes díszben. Velük szemben volt a tábornokok emeivénye, alattuk a diplomáciai kar. A templom hajójában levő padsorokban a magyar mágnásvilág hölgyei ültek, valamennyien magyar díszöltözetben. A hölgyekkel szemben a sász-lós urak, a parlamentek elnökségei és a kormány tagjai foglaltak helyet.

Háromnegyed 11-kor megkonduktak a templom harangjai, jelezve a hercegprimás érkezését, a ki mindenfelé áldást osztva haladt át a templom főhajóján. Egymásután érkeztek ezután a főhercegek és főhercegnők, a kik a templom ajtajában várakoztak a királyi pár érkezésére.

Gyönyörű látvány volt, a midőn a királyné elhaladt az udvarhölgyek előtt; azok egyszerre mély meghajlással üdvözölték a felséges asszonyt, a ki talpig feketébe öltözve, a király jobbán haladt. Hosszu uszályát Andrásy grófné vitte.

Néhány perc múlva kezdetét vette a Te Deum, melyet Vasary Kolos hercegprimás intonált. Liszt koronázási miséjét adták elő az opera művészei. Az egyházi szertartás befejezése után következett a nap eseménye. A primás fölemelkedett helyéről közvetlenül a királyi pár trónusa elé lépve, remek, szívhez szóló és a pillanat magasztosságához illő beszédet mondott.

Visszafojtott lélekezettel hallgatta mindenki a beszédet. Egy szem sem maradt szárazon, a mikor a hercegprimás a házára és a királyi párra az Ég minden áldását könyörögte le. A beszéd alatt úgy a király, mint a királyné le sem vették tekintetüket a hercegprimásról, a kinek szavai messze elhangzottak a templom minden zugába.

Kölcsey himnusza fejezte be szavait, melynek akkordjai mellett a király és az udvar ugyanazon rendben hagyta el a templomot, mint a milyenben oda belépett. A királyi pár fogatát az utcákon türelmesen várakozó közönség lelkes éljenzésekkel kísérte.

A kivilágítás.

Esti órákban kigyulladt mintegy parancsokra a már napokkal előbb elhelyezett sok-sok apró villamos és gáslámpa, tarka lampion és színes mécse, tündéri fénybe borítva szép fővárosunkat, melynek utcáin a kíváncsiak százszerei hullámszóttak.

Az öreg, sok vihart látott Gellérthegy Dunára néző részén óriási lángbetűk hirdették a nemzet ezer esztendejét. A hosszú Albrecht-ut, a sétaterék és a museum-kert vasrácscsaira ügyesen alkalmazott gömbölyű színes üveg lampionok eszei tették kápráztatóvá a képet, a mit a főváros összes házainak kivilágítása alkotott.

Az emberi találékonyság minden faja hozzájárult a változatos színpompához. A Kerepesi-ut és Andrásy-ut gáz kandeláberein az eltávolított lámpák helyén vastag lángkékék égtek, a nemzeti kaszinó, népszínház, operaház, műgyetem fényárban usztak, amit nagyban fokozott az újpesti ut felől jövő intenzív villamos reflektor, mely ugyasólván egymaga is napfénybe varázsolta a tündéri környezetet.

Mint kiküldött tudósítónk táviratozza, a tegnap esti kivilágítás minden képzeletet felülhalad, a mesebeli „Ezerégyj” lehetett hasonló a látványhoz, a minőt nemcsak Budapest, de a földkerekségnek egy városa sem látott még soha.

A főbb vonalak, mint az Andrásy-, Kerepesy-ut, váci-körut, Károly körut annyira zsufolva voltak, hogy a nép és a több mint tizezernyi kocsi órahosszat mozdulatlanul állott, különösen a keresztezéseknél. A levegőt a közönség zúgása a tenger morajaként töltötte meg.

A Gellérthegy tetején kilenc óra után pompás tűzijáték szórta a színes rakétákat és a király a vár ablakából sokáig gyönyörködött a pompás látványban, melyet a fényes dunai panoráma nyújtott, ezerszeresen visszatükrözvén a vízben a fényes palotasorokat.

Fél tizkor indult a király nyitott kocsi-ban a kivilágított város megtekintésére, követve a főhercegek és főhercegnők fogatától. Sokszor kellett kocsiját megállítani a sűrű áthatlan tömeg miatt, mely kalaplevéve folyton éljenzett.

A király kíséretével együtt végig kocsikázott a nép zajos ovációi közben a főbb utcákon, melynek végeztével a Festetics Tassiló gróf által rendezett estélyre hajtatott, hol a lépcső aljánál maga a szívélyes házigazda fogadta a királyt.

Disszeládások.

Szombaton este, jóval a kitzűtt idő előtt az operaház külsőleg is ragyogó díszet öltött s midőn a király és környezete belépett, a szemkáprázatóan fényes nézőtér már telve volt.

Feledhetetlen mozzanata ez estének, midőn az életképek sorozatának befejeztével az apoteozis került sorra, melyhez az operaháznak teljes személyzete a Himnusz énekelt. Alig hangzottak el az első akkordok, a király fölállt, a mit nyomban követtek a többi főhercegek és az egész theatre paré közönsége.

A nemzeti színház disszeládása, főképpen a közönség szempontjából már nem volt ilyen díszes. Sem notabilitások, sem külföldiek nem voltak jelen, a páholyok nagy része üresen tátongott. Különben a gyönyörűen rendezett élőképek és a szent korona apoteozisa zajos tapsokra ragadták a közönséget.

A népszínház is kitett magáért. Verő Györgynek alkalmi szindarabját, az „Ezerévet” hozták színre zsufolásig telt ház előtt, mely bőven rendelkezvén hazafias motívumokkal, zajos tüntetésekre adott alkalmat.

A színházakból kijövő közönség a többi idegenekkel együtt a vendéglőket, mulató

helyeket árasztotta el, oly külsőt adva a magyar főváros éjjeli életének, hogy kevés fantáziával Párizsba képzelhettük magunkat. Bizonyára, Párizsban oly drágaság nincsen, mint most a mi szép fővárosunkban. A vendéglősök 200—300 százalékkal emelték az étlapi árakat és főlránduló vidékieknek aligha adhatunk jobb tanácsot, mint étkezés a kiállítás területén valamelyik helyiségben, bizonyára jobban és jutányosabban teheti ezt, mint azokban a városi fostogató intézetekben, a melyek a fővárosi hatóság indolenciája folytán mintegy kartellre lépve, oly borsos árakat csinálnak, hogy Párizsból utárvétel mellett olcsóbban lehetne például borju pecsenyét rendelni, mint némelyik budapesti előkelő vendéglőből a talán hamarabb is lehetne megkapni.

Szállása perese csak annak volt, a ki előre gondoskodott róla. Persze igen sokan voltak Pécsről is, a kik örültek, hogy egy napra 10—20 frtért kaphattak szobát. Tudósítónk a megnyitás napján egyik ismerősénél kapott szállást, másik nap már a vasuti kocsi-ban aludta ki fáradalmait assal a tanulsággal, hogy máskor ha Budapestre küldjük, alkalmazni fogja Shakespeare-rel: Pénzt tégy zsebedbe Rodrigo, pénzt, igen sok pénzt!

H i r e k.

Pécs 1896 május 4.

Szabályrendelet az öngyilkosságról.

Pesszimista filozófusok állítása szerint a május hónap az öngyilkosok hónapja. Ebben a szép hónapban van a legtöbb öngyilkosság, a minek megakadályozása céljából a rendőrkapitányság — mint a legilletékesebb forrásból jelenthetjük — a következő szabályrendeletet dolgozta ki:

1. §. Öngyilkos az, aki magát gyilkolja meg és nem mást.

2. §. Az öngyilkosság nem büntetendő cselekmény, mert azt, aki elköltözt az árnyékvilágból, megstrófolni már nem lehet.

3. §. Az öngyilkosságot el lehet követni épületben, vagy bekerített helyen, hova az öngyilkosjelölt betörés vagy bemászás által juthat. El lehet továbbá követni a szabad ég alatt is, de erre olyan időt kell választani, mikor sem eső, sem hó nem esik; továbbá mikor a talaj nem sáros, a levegő nem ködös, mert tudvalevő, hogy sáros és ködös időben könnyen náthát kaphat a halandó.

4. §. Az öngyilkosság nemei a következőkben állapíttatnak meg:

Önlövés, önakasztás, önmérgezés, önvizbefulás, öneugrás az emeletről, avagy toronyból. Ezekon kívül alkalmas mód még a napszúrás által elkövetendő öngyilkosság, mely abból áll, hogy az ember bőrt persselő meleg időben kiáll valami árnyéktalan helyre leborotvált fejjel s várakozó állapotban marad ott mindaddig, míg a nap holttá nem szuria. Oda vetheti magát továbbá az ember a robogó vonat elé, e szándékáról a pályáért éppenséggel nem értesítvén.

5. §. Az öngyilkosságot el lehet követni életunalom, csalódott szerelem és pénztelenség miatt, nem szólva egyéb okokról, mint tesszük étvágytalanság, gyomorgörce, s a többi.

6. §. Anyósoknak öngyilkossá válni nem szabad, mert különben a férjek nagyon elkanászokdnának.

7. §. Aki egy izben már meggyilkolta magát, annak tiltva van másod izben is az öngyilkosság utjára lépni.

8. §. Aki öngyilkossá akar válni, köteles erre a hatóság engedélyét kikérni. A kérvényhez, mely 1 frtos bélyegjeggyel látandó el, csatolandó a honossági, illetőségi, erkölcsi és adóbizonyítvány, a keresztelő levél, az iskolalátogatási és himlőoltási bizonyítvány.

Azon esetben pedig, ha férfi a kérvényező, igazolandó továbbá, hogy katonakötelességének immár teljesen eleget tett.

9. §. Hatósági engedély nélkül öngyilkosságot elkövetni azon esetben lehet, ha az illető jól megfontolja, hogy ez tiltott körülmény.

10. §. Jelen szabályrendelet a mai nappal lép életbe. **Figurás.**

Naptár 1896. május 5-én.

Naptár. kedd, május 5. — Róm kath.: Pius — Prot.: Gothard. — Görög-kel. (április 23.) György. — Zsidó: Ijar 23. — Nap két 4 óra 39 percekor — nyugszik 7 óra 15 percekor. — Hold két 5 óra 58 percekor éjjel. — nyugszik 8 óra 34 percekor délután;

Idejárás: hőméréklet 18 Cels. fok meleg, légnyomás 745. Kihátás: a központi meteorológiai intézet jelsége szerint változó felhőzet. hűvös, helyenkint csapadék, ezeles idő várható

Katonai utóállomás a Scholtz-féle sörházban reggel 8 órakor.

Értekezlet a keresk. és iparkamarában a huzvizsgálati szabályzat tárgyában d. u. 3 órakor.

Harcászati ügykerület a Mecsekben reggel 7 órától d. e. 11 óráig.

— (Millenniumi hangverseny.)

A Pécsi Dalárdának f. hó 10-én (vasárnap) Schlauch Anna k. a., a Pécsi Polgári Daloskör, a pécsi Dalosegyesület, a Pécsbányatelepi Daloskör és a pécsi tanítóképző-intézet hallgatóinak közreműködésével a színházban tartandó millenniumi hangversenye műsorát a dalárdai választmány a következőképp állapította meg: 1. Erkel Ferenc „Hunyadi László“ operájának nyitánya. Előadja a cs. és kir. 44. gyalogezred zenekara. 2. Prolog. Irta dr. Váradi Antal. Ének-számait rendezte Eckhardt Antal; előadja ifj. Eötvös Gusztáv. Az „Evoe Racche“, „De profundis“, „Vexilla regis“, „Sirva viszik el“ és „Kitárom reszkető karom“ karokat énekli a kiválasztott énekkar. A szózatot énekli az egész egyesült kar. 3. Magyar népdalok. Énekli cigányzenekísérettel mellett Schlauch Anna k. a. 4. Szabadság-dal. Huber Károlytól. Énekli az egész énekkar. 5. Ábránd. Erkel Ferenc „Bánk bán“ operájából. Előadja a katonai zenekar. 6. Himnusz. Énekli az egész kar. Helyárák a rendes színházi helyárák lesznek. Jegyek előre válthatók a nappali pénztárnál. Kezdeté este 8 órakor. Tegnap, vasárnap, két ízben is próbát tartott a dalárda az általa rendezendő millenniumi ünnepélyekre. D. e. 11 órakor a városi népiszkolában a női kar és a Pécsi Dalárda kiválasztott férfikara az ünnepi misét énekelték, mely mise a május hónapban tartandó ünnepi misék legérdekesebbike lesz. Seyler Károly C dur miséje ez, melyet megelőz Führer Róbert Tedeuma, betétként pedig a vegyes kar Hoffer „Királyhimnusz“ át fogja énekelni. A mise Benedictusát szolo kvartett adja elő, melyben a hölgyek részéről résztvesznek Girardi Józsefné, Schneider Istvánné. Éhn Emilia, Kindl Gizella és Schlauch Anna urhölgyek. Az „Agnus“ basszus szóját Jilly Alajos, a Pécsi Dalárda oszlopos tagja, szoprán szóját pedig Kerner Adél urhölgy éneklik. Az egész mise zenekísérettel Girardi, Löhr, Müller és Zoller urak szolgáltatják, kikhez a régi városi zenekar két tagja, úgy a katonazenekar két tagja járul. A misét orgonán a Pécsi Dalárda másodkarmestere, Eckhardt Antal kíséri.

Ezen mise iránt városunk zeneértő közönsége részéről igen élénk az érdeklődés, mert feleleveníti a régi zenés misék igaz és mély áhitatra gerjesztő szépségét, melyet már majd egy évtizede sajnosan nélkülözünk városunkban. Délutáni 3 órakor pedig a hangverseny műsorát énekelte végig a hatalmas kar, mely majd szétvetette a Hattyu terem rozszant oldalait, hol a próbát tartották. Megemlítjük, hogy a jegyek váltása tekintetében változás állott be, a mennyiben azok csupán a hangverseny napján és az azt megelőző napon lesznek d. e. 10–12 és d. u. 3–5 óráig a színházi pénztárnál válthatók. A hangverseny nagy plakátja már kint függ, míg a nemzeti színű kis meghívó holnap hagyja el a sajtót.

— (A Jótékony Nőegylet majálisa.) A „Pécsi Jótékony Nőegylet“ vasárnapra — érkezettnek vélvén a május hónappal a majális rendezés idejét — f. hó 3-ára kerti majálisra hirdetett. A júniusnak is beillő napsugarak milliói által hőszéggel bővelkedő délelőtti szép kilátást ígért a délutáni majálisra. A „Nőegylet“ buzgó tagjai készülődtek, süttöttek; még a szokott délelőtti sétát is elhagyták, csak hogy a majálisra jövő nagy és éhes közönségnek evés és ivásra irányuló vágyait — természetesen jó pénzért — kielégítsék. Egy órakor már a nőegylet helyiségében nagy volt a sürgős forgás; a kert feldiszítve, asztalok terítve, szóval minden készen van. Nem vette azonban tekintetbe a nőegylet azt, hogy a „Veterán Egylet“ is e napon rendez majálisát. Már pedig ha ezek rendeznek akármikor nyári mulatságot, bizonyosan előnti az eső. Tavaly is vagy ötször jártak így. Az idő consequens is maradt. A majális kezdete 3 órára volt hirdetve. Tehát 3 órakor megnyílnak az ég csatornái és csak úgy zuhog a zápor. A buzgó nőegylet siet a kert díszítéseit, az asztalok terítéseit, ételt, italt száraz helyre vinni. Vége a majálisnak. Egyéb teendők hiányában a téli helyiséget díszítik fel, ott tesznek ki mindent, mi a közönséget evésre, ivásra ingerli — jó pénzért. Hat órakor néhány nőegyleti tagon kívül senki sincs még; pedig már elállt az eső. Egyszerre csak — óh csoda — a nőegylet nagy öröme egymás után érkeznek a vendégek, inkább urak, mint hölgyek. Ez utóbbiak közül a serdülő hölgyek között a majális tetőpontján ott voltak: Sziebert nővérek, Baldas Mici, Hoser Margit, Angster Olga, Schults Márta, Opris nővérek, Dávid Ilona, Veisz Fricike, Alt Ilona, Löbl Margit, Stern Mariska, Engel Máivin, Juhász Hedvig, Demitzky Aranka, Kristóf Vanda, Trixler Aranka. A kicsiny társaság azonban a lehető legkedélyesebben mulatott. Farkas Sándor zenéjével csak éjjeli 2 órakor hagyott fel. Csapongó jókedv uralkodott, melyet csak fokozott a nőegyleti tagok buzgólkodása. Ez volt a nőegylet idei első majálisa.

— (Alkalmas eső.) Bármilyen alkalmas is volt a tegnapi délutáni eső a vetésekre, bizony nem igen áldották a zuhogó záport az első pécsi veterán és betegsegélyző egylet tagjai, akik tegnap tartották volna meg millenniumi mulatságukat, ha ugyan az idő nem lett volna olyan kontramillennárius szeszélyességű. Így azonban — a rossz idő miatt — a mulatságot elhalasztották a jövő hétre, a mikor is talán nem lesz épen az ő mulatságukra ilyen alkalmas eső.

— (A pécsi m. kir. áll. főreálisk. „Eötvös-Önképző-köre“) tegnap délelőtti tartotta meg évzáró gyűlését, melyen a tanári kar is jelen volt. A jegyzőkönyv felolvasása, a pénztári, könyvtári és titkári jelentés után Fischer Sándor VII. oszt.

tan. szavaltta el nagy hatással Vörösmarty „Hontalanját.“ Utána Visnya Aladár VIII. o. t. olvasta fel „Petőfi emlékesete Arany J. költészetében“ c. sikerült értekezését. Majd Grün Sándor VIII. o. t. adta elő Gyulai „Pókainé“ c. balladáját; azután Wolf Sándor VIII. o. t. szavaltta el élénk taps között Gabányi „A komikus“ c. monológját. Végül Galovich, a kör vezető tanára, adta ki a pályadíjakat. A versenyszavalon Fischer VI. o. t. nyert egy aranyat. A történelmi pályadíj nyertese „II. József reformjainak hatása politikai és társadalmi téren“ c. dolgozattal Steinberger József VIII. o. t., a kinek művét a „Jókai pályadíjjal“ jutalmazták. Azután Dischka Győző igazgató által egy eredeti rajzra kitűzött aranyat Zsombokszky Ferenc VIII. o. tan. nyerte el. A „Nemzeti kaszinó“ által kitűzött pályatételre „A magyar hazafias lyra jellemzése, különös tekintettel a kuruc költészetre“ 3 munka érkezett be. Visnya Aladár és Irinyi Sándor VIII. o. t. munkái egyenlő értékűek lévén 2–2 drb cs. és kir. arannyal, míg a harmadik Strausz Jenő VIII. o. t. munkája egy arannyal jutalmaztatott. — Végül Galovich tanár lelkes, hazafias beszédet intézett az egybegyűlt ifjakhoz. Szónoklatában kiemelte, hogy milyen kiváló fényes ünnepet ül most a haza, megemlékezett a dicsőséges múltrol és a jövő fennállás biztosítékát a nemzet ifjúságában látja.

— (Felgyújtotta a házát.) M. Varga József bölcskei lakos jól bebiztosította a házát, azután felgyújtotta. Tettén azonban rajta vesztett, mert többen látták, midőn a ház fedelét meggyújtotta. M. Varga Józsefet nyomban letartóztatták és a dunaföldvári járásbírósnak adták át.

— (Eljegyzés.) Ifj. Reberics Imre, törvényszéki joggyakornok eljegyezte Szentgyörgyi Melindát, Szentgyörgyi m. kir. posta- és táviratnő leányát.

— (A millennium kezdete Mohácson.) Mohácson — mint tudósítónk írja — nemzeti zászlók hirdették az ezredévi ünnepélyek kezdetét. A püspöki templomban fényes istentisztelet volt, a melyen az állami iskola növendékei tanáraikkal és a hatóságok képviselői megjelentek. Az izraelita templomban dr. Flesch rabbi tartott ünnepies hitzónoklatot. Este az ifjúság mulatságot rendezett.

— (Elfogott szökevény.) Lovinger Ferenc szabósegéd Ujvidékről a gazdájától megszökött s idejött Pécsre, a hol azonban tegnap este — az ujvidéki rendőrség sürgönybeli megkeresése alapján — letartóztatták s most vissza fogják kísérni Ujvidékre a gazdájához.

— (Millennium Szigetvárott.) Hazánk ezeréves fennállásának dicső emlékünnepét Szigetvár is kellő pompával és fényvel szándékozik megünnepelni. E hó 9-én az izraelita hitközség disz-istentiszteletet tart, mely után az izr. iskolában kezdetét vesi az ünnepély. A tanítók méltatni fogják a nap jelentőségét és ezután a növendékek fogják alkalmi szavaltukat előadni, az ünnepélyt a növendékek részére rendezett diszebed fejesi be. Hasonló ünnepély lesz a városi iskolában is. Vasárnap azaz e hó 10-én a város díszgyűlést rendez, honnan a résztvevők a várostemplomba mennek misét hallgatni. — A tűzoltó-egylet ugyancsak az nap este millenniumi táncmulatságot rendez; az egyletek és körök pedig társasvacsorát. A város fényesen ki lesz világítva, minden házon lobogó, a népünnepély is tervezetbe van véve. Szóval Szigetvár mindent elkövet, hogy a millenniumot hazafiasan megünnepelje.

— (Pótvásár.) A kereskedelmi miniszter megengedte, hogy Baranyamegye Villány községében a március 30-ra esett, de elmaradt országos vásár helyett folyó hó 28-án pótvásár tartassék.

— **(Leharapta az újját.)** Vigan borozgatott a napokban Szegzárdon az Auth-féle vendéglőben egy polgárilegényekből álló kompanya, köztük a szegzárdi gyepmester is. A nagy nótázás közben valamin összeakadtak s egymást hatalmasan elkezdtek döngetni. A verekedésről híres gyepmester dulakodás közben ellenfelének mutatóját szájába kerített s azt úgy elharapta, hogy csak a bőr tartotta. Talán még késre is került volna a dolog, ha mások a dulakodást meg nem gátolják. Erre a veszekedő felek, mint akik dolgukat jól végezték, tovább ittak s így vége lett a nagyszabásu harcnak.

(Új irnoki állások.) Az igazságügyminiszter egyik legújabb rendeletével a pécsi kir. törvényszék területén a siklósi és szentlőrinci járásbírókánál egy-egy irnoki állást rendszeresített, melyekre a kir. törvényszék elnöke ma írta ki a pályázati felhívásokat. Mindkét állás 500 frt fizetés és 150 frt lakbórral van javadalmaszva, de a siklósiakra csakis telekkönyvi vizsgával bírók pályázhatnak. Pályázati határidő június hó 7 dike, a mely időig a pályázati kérvények a pécsi kir. törvényszék elnökéhez küldendők.

— **(Ittas kocsis.)** Tegnap délben nagy botrányt okozott a ferenciek-utcáján Bognár József, a ferenciek kocsisa, a ki a vasárnap dicsőségére alaposan bekvaterkázott s ilyen állapotban aztan megtámadta és inzultálni akarta a járókelőket. A rendőrség azonban idejekorán megjelent és a rakoncátlan kocsisat lefűlelte s bevitte a dutyiba. A kóterban aztan Bognár Józka kialudta a részegséget és most bánva bánja, hogy annyira fenekére nézett a boros kacsának.

— **(A patak szállítmánya.)** A tegnap délutáni záporosó alkalmával a Tettyéről zuhogó patak furcsa szállítmányt hozott magával. Egy süldő malac volt ez, a

melynek hulláját órált sebességgel hánytorgatták a hullámok egész be a Tettye-utca alá, a hol valahogy a parton fennakadt s itt aztan kifogták az arra lakók s behosták a rendőrségre, a honnan ki lett vive a gyepmesteri telepre. Hogy a malac, hullája miként került bele a patakba, az talán mindig titok marad; meglehet, hogy valahogy elragadta az ár s ott fuladt meg a habokban; de az is lehet, hogy valamelyik udvarban hullt el, a honnan kidobták a visbe s így került a hulla a habok közé s be a város alá, honnan aztan a gyepmesteri telepen talált nyugalomra.

— **(Vendéglő-megnyitás.)** Hirci Ferenc vendéglős, ki f. hó 1-je óta a Vigadó vendéglőjét és nagytermét bérlé, tegnap, vasárnap tartotta új vendéglője megnyitását, a cs. és kir. 44-ik gyalogezred zenekarának közreműködése mellett. Ez alkalomra teljesen ellepte a vendéglőt a publikum, úgy, hogy a nagytermet is fel kellett nyitni, hogy a vendégek ott is helyet foglalhassanak. A ki szolgálás minden tekintetben pontos és a legkényesebb igényeket is kielégítő volt s a katonazenekar precízül előadott hangversenydarabjai mellett a megnyitás igazi kis ünnepélylyé és feasztelen, kedélyes mulatsággá fejlődött ki, mely ugyszólván kiválóan kivirradtig tartott. A katonazene minden számát megújraza a publikum s nem csak lelkesedést és elismerést keltett, hogy a zenekar minden ujrázásra magyar darabokat játszott, köztük a Rákócit is. A megnyitás ilyen szép sikeréből következően, Hirci bácsit bizonyára igen sokan fogják felkeresni új vendéglőjében ezután is s az a község egyik kedvenc mulatóhelye lesz.

— **(Biciklista által elütött agastyán.)** Tegnapelőtt — mint szászvári

levelezőnk írja — B. Mágocs községen keresztül egy biciklista ördögkerekkezett. Az utcán előtte egy öreg paraszt haladt, a kit a szokásos cseppetés által figyelmeztetett az utból való kitérésre. De az öreg ember nem figyelt rá; csak haladt tovább. Ekkor, midőn a biciklista közelébe ért, ki akarta kertiálni az öreget és jobbra tért el mellette. Legnagyobb meglepetésére azonban az öreg ember szintén jobbra került ugyane percben előtte s már nem lehetett az összeütközést kikerülni. Az agastyánt elütötte a biciklista és testén keresztül rohanva, rajta súlyos sérüléseket ejtett.

— **(Bika-hecc.)** Mágocsra nagy riadalmat okozott tegnapelőtt két megdühödött bika, melyek a legelőről szabadultak el s óriási porfelleget verve utjokban, egész a község közepéig rohantak, folytonosan öklelözve, dülekedve. Mikor aztan az egyik pártjára végleg oda állott a győzelem s az a másikat erős, rekedt bőgések közt üldözte, a kergetett állat neki rohant egy kerítésnek s azon átugrott. A kerítés megett épen egy burgonya-verem volt s az leszakadván az állat alatt, a bika beleesett a verembe s ott találták meg az emberek. Erre egy öreg magyar azt jegyezte meg: „Sohas hittem volna, hogy a szarvasmarha rokona a tótnak; még a veremben is felkeresi a — krumpit!”

— **(Riadalom a templomban.)** Nagy riadalom támadt vasárnap a kakasdi templomban a hivek között, a mi abból származott, hogy a toronyóra 60 kilogrammos súlyzója nagy robajjal a kórusban lévőkhöz esett. Az istentisztelet közben egyszerre félelmetes zuhanás hallatszott a kórusban s ez a hiveket félelemben ejtve, gondolván, hogy a torony dől össze, mindenki az ajtó felé sietett és csak a jelenlevő tanítóknak köszönhető, hogy nagyobb baj nem történt. Ezek ugyanis

názról, a ki különös gondviseléssel őrködött Kővári Géza karrierje felett.

Az az apjára ráerőszakolt jótétemény s ez a Kővári Géza iránti gondoskodás felébresztette lelkében az iszonyu gyanut, hogy atyja tönkretételében nem kis szerepe volt ennek a szigoru askéta kinézésű papnak.

Hogy mi, arról mi bizonyosat sem tudott. De érezte, bizonyos volt abban, hogy ha Kővári Gézát ebben a párbajban meg találná ölni, akkor, óh, akkor abban a hideg szívében is megölne valamit.

A párbaj feltételeit tudatták vele a segédei. Pisztolyra szól az; huszonöt lépésről, öt lépés avanszszal, háromszori golyó váltással.

Óh, nincs szükség, nem lesz szükség arra a háromszori golyóváltásra! Egy is elég lesz, biztosan tudja s a boszu műve be lesz fejezve.

Ezek a gondolatok tartották fogva, mikor alkonyatkor a szobában ült.

És annyira elmerült a gondolataiba, hogy nem is hallotta, mikor felnyit az ajtó s belépett rajta valaki.

Egy asszony volt.

Arcát sűrű fátyol fűdte, a mit fellebbentett s ott állt előtte Kővári Gizáné.

— Ah, asszonyom! . . . Aranka! . . . Ön itt, nálam? És ilyenkor?!

Az pedig erre a meglepett szavakra nyugodtan felelt.

— Látod. S mi csodálkozni valót találsz ezen? Hát nem jöttem volna-e el, ha a világ gyalázatának teszem is ki magamat? De ne féj; nem vett észre senki. Azok pedig otthon sokkal jobban meg vannak

Ime ott, mindjárt az első sorban, látjuk Dömházi Athanást, szigoru askéta arcával. Őt is felhosta a kíváncsiság Dömházáról a nagyvita alkalmára. Báró Krisztinkovich Hortense és Makai Gisella társaságában ül ott, a kik mellett ott van Vas tanácsosné s — legtávolabb tőle — Kővári Gézáné is.

Az asszonynak hideg márványnyugodt a szép, a tejfehér arca. Közönbösen ül ott a helyén, egyik kezében a legyezőjét, másikban egy piros rózsát tartva, melynél csak a vértől majd kicsattanó piros ajka a pirosabb.

Nem bántja az a kereszt tűz, melybe a földesintérről veszi száz és száz sovárgó férfi szem. Mosdulatlanul ül a helyén akkor is, mikor Kővári Géza beszél, a jobb oldal folytonos helyeslése közt s csak akkor caillan fel a szemében egy sugár, mikor az urának óra hosszat tartó beszéde után feláll a helyéről Dömházi Saul.

Halk moraj fut végig a termen s minden esem oda tapad Dömházira, ki magas, erőteljes alakjával férfiasan szép arcával úgy áll ott, mint a legendák hőse, mint a görög mithosz istenei.

S mikor megszólal, s erős, érces és mégis lágy, zengzetes hangja befutja a termet, egyszerre csend lesz, figyelmes, néma csend.

Pedig csalódnak, a ki ma szónoki remeket várnak tőle. Hangja mindvégig hideg, beszéde mindvégig csendes, higgadt maradt, de annyi gunynyal, annyi lesújtó orgamentummal erősítve, hogy mikor véget ér, kitör pártján a lelkesedés s percekig zúg a taps s hanguk az éljen a lelkesedésükben egy táborként felállt párt-hivei ajkáról.

nem veszte el lélekjelenlétüket, csillapították és megnyugtatták a megijedt híveket, hogy nem kell a torony összedőlésétől tartani, mert csak a toronyóra sulyója esett le. Baj azonban mégis történt, mert a toronyból lerepült nehéz sulyós Rapp Ádám helaci földművesnek fejét oly erősen horzsolta, hogy orvosi vélemény szerint, kevés remény van életben maradásához. A szerencsétlen embernek 5 tagu családja van. A hatóság megindította ebben az ügyben a vizsgálatot, hogy kiderítse, mi okból kívánczosott le a toronyból az órasulyós.

— **(Orvtámadók.)** A napokban Deissler Ádám császtai lakost Máza községben négy legény oroszva megtámadta és addig ütötte, míg csak morgott. A véreből felcsodált embert orvosi kezelés alá vették s bizony hosszú ideig fogja az ágyat nyomni, míg felépülhet. Az orvtámadókat elfogta a csendőrség. Dunaföldváron is történt a napokban egy ilyen orvtámadás. Kun Ferenc megtámadta az utcán Kis Ferencet s botjával olyan súlyos ütést mért fejére, hogy elájult s fején a csont is megrepedt. Kunt, a ki szerelemféléstől támadta meg Kist, letartóztatták.

— **(Névmagyarosító huszárok.)** Krauss Albert patosfai illetőségű, Pécsen állomásozó honvédhuszár számvevő-örmmester, valamint kiskoru Artur és Irén nevű gyermekei vezetéknevüket Kertészre; ugy Pintye Mihály nagykárolyi illetőségű, szintén Pécsen állomásozó honvédhuszár gyógykovács, valamint kiskoru Elemér nevű fia vezetéknevét Károlyira magyarosították.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

TÁVIRATOK.

— Elégetett magyar zászló.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Éretlen szerb suhancok Belgrádban Mihály vajda szobra előtt szombaton este elégették a magukkal hozott magyar zászlót és aztán az orosz és francia követségek elé mentek el tüntetni. A rendőrség bár sortűzet adott, de a zászlónkon ejtett sérelmet nem tudta megakadályozni. A belgrádi hivatalos lap mai száma az elégtétel némi kezdeteül jelenti, hogy Stefanovits Nikola prefektus és Markovics csendőrpáncsnok állásától elmozdított. Az „Adjek“ elítéli a magyar zászló megsértését és konstatálja, hogy a rendőrség sehol sem volt jelen.

— **A király Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ófelsége ma délelőtt 11-kor fogadta a hercegprímást, a kit a pápa megbízott szerencsekívánatainak kifejezésével, utána pedig a diplomáciai személyzetet fogadta. Déli 1 órakor személyesen megjelent a műcsarnokban és megnyitottnak jelentette ki.

— **Károly Lajos főherceg betegsége.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Károly Lajos főherceg az éjjeleket nyugtalanul tölti, csak nappal van némi enyhülése. A királyhoz folyton érkeznek távirati jelentések.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
 SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Faj-tojások

eredeti Brahma-tyukoktól darabonként 15 kr; Hollandi tyuk, egész fekete, nagy fehér bóbítával, egy tojás 25 kr; Houdans darabja 25 kr; valódi stíriai faj tojás, darabja 10 kr; ezüstös tollu páduai fajtojás darabja 30 kr; Langshans darabja 30 kr; pulyka tojás darabja 30 kr; az ezüstös tollazatu Vyan-dottes fajból darabja 30 kr; olaszországi faj 30 kr; törpe tyuk tojás darabja 30 kr; Kochinkina darabja 25 kr; erdélyi kopasznyaku darabja 20 kr; Dorkings faj darabja 25 kr; Yokohama faj darabja 50 kr; emdeni óriási lud tojás darabja 1 frt; Peking kacsa tojás darabja 20 kr; stíriai óriási kacsa tojás darabja 20 kr.

Pauly Miksa
 Köflach (Stájerország.)

Asztalos ügyvéd

eladja nyaralóját, tűzmentes nagy íróasztalát, kisebb íróasztalát, álló íróasztalát stbit és albérbe kiadja jul. 1-től fogva lakását.

A tomboló éljenvihar lecsillapultát meg sem várja még Kővári Géza, hanem idegesen ugrik fel helyéről s válaszolni akar a beszédre. Hangja elvesz a zajban, de egyszerre siri csend áll be, mikor a szónok ajkáról szinte feltartóztatlanul csattannak el haragos, sértő szavak, melyekkel megadja a választ Dömeházi beszédére.

És mindenki meglepetve néz össze s egyértelmű leg konstatálja, hogy Kővári Géza sérteni akarja Dömeházi Sault.

Az pedig személyes kérdésben kér szót s most még hidegebb, még gunyosabb hangon utasítja el magától a vádakát, kijelentve, hogy a sértés terére nem követi Kővári Gézát, mert nem tartja azt a Ház méltóságával össze egyezhetőnek.

Szavai után ismét kitör a tapsvihar s épen elébe esik le egy piros rózsa a nők karzatáról.

Hogy ki ejtette le: senki sem vette észre. Dömeházi Saul pedig nem tekintett fel, hogy keresse azt, ki ezzel fejezte ki elismerését iránta. Csak felvette a rózsát és gomblyukába tűzte.

Az a piros rózsa ott a mellén, a szive felett, igazán kitűnő célpont lehetett volna, ha most odaáll az ellenfele pisztolya elé.

Mert, hogy párbaj lesz a dologból, azt mindenki következtette.

Párbaj, hasonló a mostanában divatosvá vált párbajokhoz, melyek a képviselőházból indultak ki és a cinkotai erdőben értek véget — két lyukkal a levegőben.

De mégis, a kik Dömeházi Saul fényes karrierjét ismerték, annak szokatlan szinte természetellenes hala-

dásától félelemmel töltve el, remegve gondoltak a tragikus végre, mely ezt az embert érheti most, mikor a hírnév, a dicsőség, a boldogság tetőpontján áll. S szinte előre siratták, hogy ha talán tragédia fejezné be élete futását.

Persze ki sem sejtette, nem ismerte ennek az életnek a titkát.

Nem tudta senki, hogy Dömeházi Saul lelkét más valami is fogva tarthatja, mint a dicsőség és a boldogság.

Nem látott be ki sem ennek a nagynak tartott embernek a szívébe, hol két szerelem honolt, hol a dicsőség vágya vegyest élt a bosszu vágyával.

És hogy Dömeházi Saul szinte örömmel fogadta ezt a párbajt, mikor fegyverrel kezében állhat szemtől-szemben Kővári Gézával: ezt nem Vas Aranka iránti szenvedélye okozta; s nem a szenvedély volt oka annak sem, hogy egészen megfeledkezett erről.

Nem. Hanem a bosszu.

Szinte elfeledkezett egy idő óta arról, hogy apja emléke szenvedéseit meg kell bosszulnia.

Eifeledtette vele ezt az élet öröme, a lét boldogsága; most azonban egyszerre felébredt benne ez a bosszuérzet.

Ismerte azt az asszonyt, a ki Dömeházi Alajos életét tönretette.

Kővári Géza nagynénje, Makai Gizella volt az.

És tudta azt róla, hogy a rajongásig szereti az unokaöccsét.

S másról is sejtett, gyanított valamit.

A szigorú, aszkéta arcu papról, Dömeházi Atha-

8077. sz.

t. l. k. v. 1896.

Árverési hirdetemény.

A pécsi kir. törvényszék mint t. l. k. v. hatóság közhírré teszi, hogy Kréth János végrehajthatónak, k. k. Schneider Menyhért és k. k. Schneider János végrehajthatást szenvedők ellen 100. frt tőkekövetelés s jár. iránti végrehajthatási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a pécsváradai kir. járásbíróóság területén levő, Hidasd község határában fekvő a hidasdi 126. sz. t. j. k. v. b. n. felvett I. 405. haz. 281. sz. házról, belsőszobából, 407 és 5099. hszsz. részletekből álló jószág testre 724 frtban, + 153. hsz. pincére 40 frtban, + 154. haz. pincére 40 frtban, + 5955. haz. szőlőre 82 frt becsárban mint kikialtási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi július hó 14-én d. e. 10 órakor Hidasd községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 72 frt 40 krt, 4 frt, 4 frt és 8 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek, a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, a kir. törvényszék t. l. k. v. hatóságánál 1896. évi ápr. hó 14. napján.

Bogyay Pongrácz
kir. törvénzéki bíró.

ZONGORÁK
pianinók és harmonikumok
legolcsóbban kaphatók tökéletes jóállás mellett.
Heckentast Gusztáv
hírneves zongoraeladási és kölcsönző intézetében

A legjobb

Alapított: 1865-ben.

Budapest, IV., Kigyó-utca 7. sz.

Schiedmayer és fiai, leg híresebb zongorák és Thuringiai Organ G. egyedüli képviselője, a világ legjobb és legolcsóbb harmonikumai. — Árjegyzék ingyen.

Fehér János Zongoraterme

Budapest, Kerepesi ut II. sz.

Alapított 1846-ban.

Ajánlja dús választéku raktárát a legjobb minőségű zongorák, harmonikumok és pianinók-ban a legjutányosabb árak mellett.

A millenniumi ünnepélyek alkalmával a cég fennállásának 50 ik évfordulóját ünnepli.

6317. sz.

1896.

Hirdetemény.

Pécs szab. kir. város tanácsa ezennel közhírré teszi, hogy

a sétatéren felállított kioszk

1896. évi június hó 1-től számított 4 év és 11 hónapra, 1896. évi május hó 18-án délelőtt 9 órakor a városi gazdasági tanácssteromben nyilvános árverésen bérbé adatik.

Felhivatnak tehát pályázók, hogy 100 frt bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb 1896. évi május hó 17-én déli 12 óráig a polgármesteri hivatalban nyujtsák be, avagy a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árverésen vegyenek részt.

A bérleti feltételek **Herbert J.** gazdasági tanácsnoknál a hivatalos órák alatt betekintheők.

Pécs, 1896. ápril 28.

Pécs szab. kir. város Tanácsa.

200 000 kg. budapesti raktáron

POLDIKOHÓ

TÉGELY ACZÉL-GYÁR.

Ajánlja: keménység, szívósság és minőség egyenletessége dolgában a legjobb stajer- és angol gyártmányokat felülmuló

TÉGELY ACZÉLJÁT

(szerszámaczel) mindennemű szerszámok és műszerekre.

Különlegességek: Legkeményebb esztergakések, marókorongok, mag-nesek, dróthuzó vasak. Kész vasuti-, hord- és tekercsrugók. Kovácsolt gépalkatrészek bármely nagyságban. Mindennemű keresked. aczélok. Kőfűrő-aczélok.

Központi iroda; **BÉCS, I., Krugerstrasse 18.**

Fiók-iroda: Lipcse, Sheffield, Milano, Prága, Zürich és Moszkva.

Iroda és dúsán felszerelt raktár: **BUDAPEST, VI, Teréz-körut 12. szám.**

Május 1-től fogva: **GYÁR-UTCZA 20. sz.**

200 000 kg budapesti raktáron

7709. sz.

1896.

Árverési hirdetemény.

Alulírott tanács ezennel közhírré teszi, miként a

városi gesztenyész erdőnek termése

1896. szeptember hó 1-től számított 6 évre 100 frt évenkénti bérösszeg kikialtása mellett a gazd. tanácsnoki hivatalos helyiségében (városház II. emelet 33. ajtó) folyó június hó 1 napjának délelőtt 9 órakor tartandó nyilvános árverés és zárt ajánlati tárgyalás utján fog bérbé adatni.

A bérleti szándékozók felhivatnak miként a kikialtási ár 10 százalékának megfelelő bánatpénzzel ellátandó zárt ajánlataikat legkésőbb e hó 31-ik napján déli 12 óráig a polgármesteri hivatalnál nyujtsák be, avagy ily bánatpénzzel ellátva a szóbeli árverésen jelenjenek meg.

A részletes feltételek **Herbert J.** gazd. tanácsnoknál a hivatalos órák alatt bármikor betekintheők.

Pécsen, 1896. évi május 1-én.

Pécs város Tanácsa.

8171. sz. **Árverési hirdetmény.**
tkvi. 1896.

A pécsi kir. törvényszék mint telek könyvi hatóság közhírré teszi, hogy öz. Gönczy Benedekné szül. Mátyovszky Rozália végrehajtható, Scultzeas Konrad végrehajtást szenvedő ellen 25 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsváradai kir. járásbírórság területén levő, Hidasd község határában fekvő, a hidasdi 269. sz. tjkvben felvett I. 381. hessz. 264. sz. hársra, udvar és kertre 660 frt és a hidasdi 1765. sz. tjkvben felvett + 5980. haz. szöhlőre 98 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte a hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi július hó 13. napján d. e. 10 órakor

Hidasd községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladatni fognak.

Árveresni szándékosok tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 66 frt és 9 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 ik § ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60 t.-c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni

Kelt Pécsen, 1896. évi április hó 16 ik napján. A kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Bogyay Pongrácz
kir. törvényszéki bíró.

Nemes rákok
naponként friss fogás
jótállás mellett frissen, elevenen csak utánvét mellett küldetik. Egy posta kosár nettó 9 forint.

Árak:
40 db. legfin óriási szőlórak 5 frt 25 kr.
60 db. óriás rák . . . . . 4 „ — „
100 db. leveles rák . . . . . 3 „ — „

Haller B.,
Stanislaui 10. Galliczia.

Védjegy.

Ária-Czelné

Gyomor-Cseppek

Dr. C. Prály

ngyszerűen hatnak gyomor bajokra, nékülözhetetlen és általánosan ismert házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: éhség-
lenség, gyomorégés, bűzös lehelet,
telítettség, savanyú, felbőgés, hasmenés,
gyomorégés, telítettség, nyálkahártya,
sárgaság, undor és hányás, gyomorgörés
székülés.

Hathatos gyógyszernek bizonyult
tejfűtésnél, a menyaiában ez a gyomortól
szárazított, gyomorbetegségek ételkál-
és italokkal, gillerták, májajak és hámp-
roidákánál.

Emillett hajóknál a Márfeszéll
gyomorcseppek évek óta kitű-
nőnek bizonyultak, a mit száz meg száz
bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára
használati utasítással együtt 40 kr., nagy
üveg ára 70 kr.

Magyarországi forrattár: **Török
József** gyógyszerüzem Budapest,
Király utca 12 sz.

A védjegyet és alkírást tüzetesen
tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket
tessék elfogadni, melyeknek burkolatára
zöld szalag van ragasztva a készítő
alkírással (C. Prály) és ezen szavakkal:
„Valódiságát bizonyítom“.

A Márfeszéll gyomorcseppek valódiak
kaphatók.

Pécsen: Irgalm. gyógyszerz.,
Zeiga László gyógyszerz., ifj. Er-
reth János gyógyszerz., Sipőcz
István gyógyszerz. és Góbel Kál-
mán gyógyszerz. Pécsváradon:
Dvorsky Béla gyógyszerz., Siklóson:
Petrasch gyógyszerz. és Szent
györgyi M. gyógyszerz. Szi-
getvárott: Salamon Gyula
gyógysz. és Visy Sándor gyógyszerz.

Már jövő héten
május 12—28-ig.

		korona
Nagy és utolsó Főhuzás		
1 jutalom		600000
1 nyerem.		400000
1		300000
1		200000
1		100000
2		40000
2		20000
5		10000
10		8000
34		6000
100		2000
200		1000
2650		200
22000		150
Magyar Csztaly-Sorsjáték.		
Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben		
1000000		
korona.		
25007 pénznyeremény		
6284000 korona összértékben.		

Vételsorsjegyek árai:

1/1	1/2	1/4	1/10	1/20
60.—	30.—	15.—	6.—	3.— ft.

(Portó és nyereményjegyzékért külön 25 kr.)

Elárusít:

Heintze Károly
Budapest, Szervita tér 3.